

for Kongen og Bygning for Rigsdagen. Det var Opgaven, der var stillet, og den bunder i dette, at vi respektere det historiske Krav og det praktiske Livsbehovs Krav, selvfølgelig under Jagttagelse i størst mulig Udstrækning af de kunstneriske og arkitektoniske Hensyn.

Denne Lov, som blev stadfæstet den 15. November, Fyrretyveaarsdagen for Kong Christian den Niendes Regeringstiltrædelse, er altsaa Grundlaget for det Arbejde, der siden da er gjort, og i Henhold til denne Lov nedsattes Kommissionen, for hvis Arbejde den højtærede Minister for offentlige Arbejder har gjort Rede. Der har fundet Konkurrenceudbud Sted og Bedømmelse af de Planer, som i Henhold dertil ere indkomne, og Resultatet er da det her foreliggende Forslag, der saaledes er tilvejebragt ved de Midler, Loven forudsætter, og som vi nu have hørt beskrive af den højtærede Trafikminister.

Den Plan, der ligger til Grund for det foreliggende Forslag til Beslutning, er altsaa den ene af de tre højest præmierede. Og der er vel saa temmelig Enighed om, at det er den af dem, som bedst løser Opgaven, selv om der — hvad der i rigeligt Maal kan — gøres Indvendinger mod det, der bydes ved denne Plan, den Thorvald Jørgensenske, og navnlig fra Rigsdagens Standpunkt set, er det naturligt, at vi fæste Opmærksomheden paa, at der er tiltænkt Rigsdagen Bolig i Sidefløjen under Forhold, hvor man, navnlig naar man færdes paa denne Side Slotspladsen, ikke faar Øje paa, hvor Rigsdagen bor. Det er en Indvending, der er bleven gjort, og som kan gøres med Rette. Men inden man fælder for skarp en Dom over dette Forhold, maa man jo drage sig til Minde — det maa man gøre atter og atter —, at det er Lovgivningsmagten selv, der har sat den Opgave, som er saa vanskelig at løse, og derved bærer sin Del af Ansvaret for, at Løsningen ikke kan falde fuldt tilfredsstillende ud. Naar vi skulle holde os indenfor et Beløb af 6 Mill. Kr., og naar vi skulle holde os indenfor de Mures Rammer, der staa, holde os indenfor Slotspladsen i den Forstand, hvori vi i Almindelighed tage denne Betegnelse, naar vi tale om Christiansborg, vil det sikkert erkendes, at en fuldt ud ideal Løsning er uopnaaelig, saafremt man holder sig disse to tvingende Bestemmelser efterrettelig. Imidlertid er det jo allerede udtalt af den højtærede Minister for offentlige Arbejder, at der med Hensyn til det fra Rigsdagens Standpunkt set uhel-

dige Forhold kan tilvejebringes en Ændring, der i betydelig Grad medfører en Forbedring, idet der, som Ministeren udtalte, ud for Rigsdagens Fløj og ud for Højesterets Fløj i Hovedfacaden kan anbringes en Indgangsportal til hver af de to nævnte Institutioner, hvorefter Forholdet altsaa vil blive det, at der i Hovedfacaden ud imod Slotspladsen bliver Indgang saa vel for Kongen til Repræsentationslokalerne som til Rigsdagen samt til Domsmagtens øverste Instans. En saadan Ordning, hidført ved en ikke væsentlig og forhaabentlig ikke forstyrrende Ændring, vil i høj Grad imødegaa de Indvendinger, der med Rette ere rejst mod det foreliggende Projekt. Det, at Facaden altsaa vil komme til at udvise Indgangsportaler for de 3 Hovedinstitutioner i Landet: Den lovgivende Magt, den udøvende Magt og den dømmende Magt, det svækker i betydelig Grad de Indvendinger, som kunne rejses og ere rejste mod det Thorvald Jørgensenske Projekt, for saa vidt altsaa denne Ændring er gennemførelig, hvad jeg haaber, den vil være.

Imidlertid, dette Forhold og andre Enkeltheder, der kunde være at tage op til Overvejelse, kunne jo — og det er sikkert fornødent — drøftes i et Udvalg, som jeg til sin Tid vil foreslaa nedsat, for at der kan finde en Forhandling Sted mellem de forskellige Anskuelser og Synsmaader indbyrdes og mellem disse tilsammen med den højtærede Trafikminister. Som sagt Rigsdagen og Lovgivningsmagten have ved Lov af 15. November 1903 udtalt dette afgørende: Christiansborg Slot skal genopføres. Det er udtalt herfra, og det er Ord, der binde, ikke saadan at det trykker og hammer, men det er Ord, der binde, som alle de Ord, der ere givne af fuldt Hjerte, binde, at nu maa Mindesmærket over de forkvælede politiske Tilstande her i Landet forsvinde, og nu maa der paa Ruinens Plads rejse sig et Bygningskompleks, der paa ny giver Rum for Konge, Rigsdag og Domsmagt. Det, der foreligger for os til Beslutning, er altsaa det, som vi have kaldt paa ved den Lov, som vi for to Aar siden vedtog, Resultatet af det Arbejde, der er gjort i Overensstemmelse med det, der var foreskrevet for dette Arbejdes Udførelse; og idet vi erkende, at vi have trukket Grænserne saa snævre baade i den ene og i den anden Henseende, at det ikke er muligt at tilvejebringe det, som er fuldt ud Idealet, tror jeg at turde sige, at vi overfor det, der ligger for, maa erkende, at her er Grundlag for en Løsning af samtlige Forhold,